

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**Küçük - Burjuva
Eğilimlere ve
Tasfiyeci Hizipçilere
Karşı Hareketimizi
Savunalım,
Saflarımızı
Sağlamlaştıralım!**

DEVRİMCİ SOL

DEVRİMCİ SOL: 6
BİLİMSEL ELEŞTİRİ DİZİSİ: 2

Adres: Çadırcı Sok. No: 15 Eminönü - İst.

Dizgi/Baskı: Kent Basımevi

Baskı Tarihi: Aralık 1979

Yazı İşleri Müdürü: Haydar Başbağ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

KÜÇÜK - BURJUVA EĞİLİMLERE VE TASFIYECİ HİZİPÇİLERE KARŞI HAREKETİMİZİ SAVUNALIM, SAFLARIMIZI SAĞLAMLAŞTIRALIM!

I — Hareketimizin Gelişimi

Hareketimizin geçmişl yeni ve kısa olmasına rağmen, bugün gerek örgütlenme, gereksede politik faaliyet ve halk kitlelerini etkileme olarak —hiçbir yeni siyasi harekete nasip olmayan— mesafeler kat edildi. Bu durumu, artık diğer «sol» gruplar da kabul edebilmektedirler. Örneğin DY'nin «askıcı sol» diyerek, siyasi olarak D. Sol'u hazmedememesini bir kenara bırakması bile bu durumu kanıtlamaktadır. Böylesine bir gelişim içinde olmamızın bizce üç nedeni var: Birincisi, doğru bir şekilde Leninist ideolojiyi savunmak ve Türkiye şartlarına uygulamak. Bu konuda M. Çayan'ın düşüncelerini özümlemek ve pratiğe uygulamak. Doğru siyasi çizgiyi tesbit etmek, bir siyasi hareketin geleceğini belirler. Bizim doğru çizgimiz ve politik tesbitlerimiz, hareketimizin geleceğinin ve bugüne kadarki gelişiminin ana ögesidir.

Doğru siyasi çizgiyi tesbit ettikten sonra, önemli olan örgütlenme ve kadrolardır. Yani hareketin genel siyasi çizgisine uygun bir örgütlenme ve kadrolaşmayla, siyasi faaliyetli sürdürmektir. İkinci noktada budur. Hareketimiz bütün kendiliğindenli dönemin dezavantajlarına rağmen **kadrolara güvenme** politikası izlemiş ve cesaretle yeni örgütlenmelere gitmiştir. Çünkü yeni kadrolar üretmenin en doğru ve verimli yolu, mevcut insanlarla örgütlenme ve politik faaliyet ilişkilerine girmektir. DY oportünist hareketinden ayrıldıktan sonra, tesbit edilen siyasi çizgimize uygun örgütlenme-kadrolaşma ve politik faaliyet içine girmemiz, hareketimizin gelişiminin önemli ikinci ögesidir. Üçüncü nokta hareketimizin kendi iç mücadelesini, yani küçük-burjuva

ve burjuva ideolojisi ve eğilimleriyle, proletarya ideolojisi kararlılığıyla mücadele etmesini ihmal etmemesidir. Bir hareketin geleceğini belirleyen en önemli öğelerden biri, iç mücadeleyi başarıyla verip vermemesine bağlıdır. Çünkü bir hareket içinde, mevcut düzendeki bütün sınıf ve tabakaların ideolojisi, eğilimleri, alışkanlıkları yaşar ve hareketi zayıflatmaya, yıkmaya çalışır. Bu objektif olgu dışında bir hareket olamazdı. Hareketimiz bu duruma gerekli ihtimamı göstererek, mevcut kadrolarda ve hareketin genelinde varolan küçük-burjuva zaaf-lara, alışkanlıklara, yılgınlıklara karşı mücadeleyi sürdürdü. Bu konunun ihmalli, hareketimizin geleceğinin yok olması demek olurdu. Çünkü, hareketimizin tecrübesizliğinin, yeni oluşunun verdiği dezavantajlarının yanında, alabildiğine legal, kendiliğinden-örgütlenme ilişkileriyle işlerin yürütüldüğü, küçük-burjuva gençlik kesimine dayanan bir kendiliğindenci dönemin içinden hareketimiz çıkıp, gelişmeye çalışıyordu. Bu bir hareket içinde hiç de küçümsenmeyecek bir dezavantajdı. Böylesine bir durumu dikkate almadan ve mücadele sürdürmeden elbette bir hareket gelişemezdi. Hareketimiz de, bu yönde mücadelesini sürdürmüştür. Ama, kendiliğindenci dönemin pisliklerinden, küçük-burjuva zaaf-lardan çıktığımızı kimse iddia edemez. Çünkü, bu kavga çeşitli biçimlerde sürekli devam eder, sınıflar ve onun ideolojileri var oldukça... Gene kimse hareketin bu konudaki mücadelesini abartmamalıdır. Çünkü, bu türden tecrübelerle saflarımız dahada güçleniyor ve zaaf-lara karşı bağımsızlık kazanıyor, hareketimiz daha kararlı hale geliyor.

İşte bu üç noktada gösterilen mücadele, hareketimizin gelişmesinin ana nedenleridir.

Bugün, örgütlenmemizle güçlendirebilmek, kadrolaşmayı ilerletmek ve kadroları çelikleştirmek için, özellikle içe dönük kavgamıza büyük önem vermek, ortaya çıkan küçük-burjuva zaaf-ların ve eğilimlerin nedenlerini kavramak ve tedbir almak, her zamankinden daha önem kazanmaktadır.

Bu açıdan ayrılıktan sonra ortaya çıkan küçük-burjuva eğilimlerle, yeniden gözden geçirmek ve dersler çıkartmak zorundayız. Eğer bunu yapamazsak, ortaya çıkacak zaaf-lar ve küçük-burjuva eğilimler karşısında, karamsarlık, harekete ve geleceğe güvensizlik, yılgınlık, şaşkınlık kendini gösterir. Bunu etkisiz hale getirmenin tek yolu içe dönük mücadele, küçük-burjuva eğilimlere karşı kadroları uyarmak, bilinçlendirmek, hareketin siyasi çizgisine ve örgütlenmesine karşı güveni sağlamaktır.

Ayrılıktan sonraki dönemden, bugüne değin çeşitli biçimlerde küçük-burjuva zaafılar, eğilimler, alışkanlıklar kendini gösterdi. Bu yapıda olan insanlardan bazıları, kendi zaaf ve eğilimlerini yenip, hareketin bir militanı olamadılar. İçindeki en geneldeki burjuva-proleter çatışmasından galip çıkamayan bu unsurlar, çeşitli bahanelerle saf-larımızdan ayrıldılar ve ayrılmaya devam ediyorlar.

II — Yeni Örgütlenme Döneminde Ortaya Çıkan Küçük-Burjuva Zaaf ve Eğilimler

A — Ayrılıktan sonra, yani kendiliğindencil dönemin örgütlülük ilişkileri biçimine son verip, hareketimizin yeni iradi örgütlenmesine geçtikten sonra, eski dönemin örgütsüz, başıboş, disiplinsiz, görevlerini yerine getirmeyen, yeni örgütlenme kurallarını kavrayamayan, illegaliteye riayet etmeyen vs. bir dizi alışkanlıklar varlığını sürdürdü. Eski dönemin yıllar süren kendiliğindencil alışkanlıklarını bir çırpıda atmak elbette mümkün değildi. Fakat önemli olan, bu alışkanlıkları yoketme doğrultusunda yoğun-kararlı bir çaba harcamak, mücadeleci olmaktır. Meseleyi bu şekilde anlayamayan — ve hâlâ da anlayamayan arkadaşlar, eski alışkanlıklarını devam ettirmeye çalıştılar. Ve bu tavırlarıyla da yeni dönemin örgütlü mücadelesi karşısında geride kaldılar. Zaten başka türlü de olması beklenemezdi. Saf-larımızda, hâlâ, bu alışkanlıkları, şu veya bu derecede birçok arkadaşta görmek mümkündür. Bu yüzdendir ki, soruna ciddiyetle yaklaşılmalıdır. Eski dönemin alışkanlıklarını üzerinde taşıyan arkadaşlar, eleştirilmeli, uyarılmalıdır. Çünkü bu alışkanlıklarda ısrar etmek, hareketimizin örgütse-politik ilkelerini, devrimci kararlılığını bir kenara bırakmak, liberalizmi, başıboşluğu, kafasının istediği gibi hareket etmeyi devam ettirmek, sonuçta hareketi zarara, yıpratmaya hizmet etmektir. Eski dönemin alışkanlıklarını devam ettirmek, tipik küçük-burjuva kararsızlığının, ürkekliğinin bir yansıması olarak ortaya çıkmaktadır. Bir örnek verecek olursak; kimi arkadaşlar, örgütlü, güçlü, iradi, organları yaratılmış bir hareket olmaktan sözeder ve bunu en «kararlı» bir şekilde savunurlar. Örgütlü kurallar konusunda teorik en detay şeyleri anlatabilirler. Ama pratikte teorik doğruları yerine getirmeyen, alışkanlıklarını devam ettiren, disiplinsiz olan, uyarıldığı halde yine yapan kendileridir. Hem örgütlülük savun, hem de örgütsüzlük.

Eski dönemin alışkanlıklarını devam ettirmekte ısrar eden arkadaşlar,
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

daşlara karşı, liberal ve müsamahakâr olmamalıyız. «Eski arkadaşlar, samimiyiz, bir kerecik hatasına göz yumayım» tavrı, hareketimizin güçlenmesine değil, gerilemesine hizmet etmektir. Devrimci ideolojiye göre değil, ahbap-çavuş ilişkilerine göre hareket etmektir. Bir hareket, ahbap-çavuş, feodal arkadaşlık ilişkilerini yıkıp, yerine devrimci yoldaşlık ilişkilerini yerleştirmeye başladığı, bunu güçlendirdiği oranda, gerçek bir devrimci hareket olma hüviyetini kazanır.

B — Tek yanlı gelişmeyi tasvip eden ve bundan hoşlanan, yani yalnızca «asker» olmayı devrimciliğin kıstası sayanlar, yeni örgütlenme ilişkilerine ayak uyduramamış kısa zamanda, keskinlik ve «sol» kafa, sağ, teslimiyetçi, devrimciliği bırakan bir kafaya dönüşmüştür. Sonucun böyle olması çok doğaldır. Devrimci olmak, yalnızca asker olmak değildir; devrimciliğin kıstası da bu değildir. Devrimci olmak, herşeyden önce, devrimci dâvâya kesin bağlılık ve inanç, bu uğurda her türlü fedakârlığı göze almadır. Asker olmak, şu veya bu olmak, bilinçli olarak dâvâya bağlılık ve inançtan sonra gelen ve onun birer aracı olan şeylerdir. Bu gerçeği kavrayamayanlar, teori diye, aslında devrimciliğin kendisini küçümsemişler, bütün hayatı ve günlük yaşantısıyla devrimci olmayı anlayamamışlardır. Bunun siyasi yapı olarak canlı örneğini D.K. vermektedir. D.K.'ya bağlı insanların, harekete bağlı **para** ve **silah** teşkil etmektedir, ya da esas olarak bu biçim ağırlık kazanmıştır. Böylesine bir bağ, kesin olarak hiçbir hareketi bir yere götürmez ve güç koşullarda, dâvâyı sürdürecekt kimse bulunmaz. Halbuki, herkesin lâfta savunduğu, devrimci mücadele uzun ve çetin bir dönemi kapsar tekerlemesini, bu anlayışta olan kimse bugünün pratiğinde, günlük yaşantısında aklına bile getirmemektedir. Halbuki devrim uzun ve çetin olacaksa, bugünden, herşeyimizle buna hazır ve devrimci bilinçte olmalıyız.

C — Devrimci mücadelenin gelişmesi, sınıf mücadelesinin keskinleşmesi karşısında kararsızlık ve yılgınlığa düşmek ve bunu çeşitli kılıflarla örtmeye çalışmak, saflarımızda ortaya çıkan eğilimlerden biridir. Böylesine insanlar, **kendiliğindenci dönemin havası içinde devrimci kavgaya katılıp, ama bu mücadelenin gerçek, acı, zor yanlarını görünce de, kendî yarınını düşünme telaşıyla, acizliğini, kararsızlığını, yılgınlığını çeşitli biçimlerde dışa vururlar.**

Kimisi «samimice», «ben bu işi götüremiyorum» der ve gider, basit küçük-burjuva yaşantısının gırdabına girer. Kimisi «devrimci coşkusunun kalmadığını söyler». Bu tipte küçük-burjuva niteliklerini dışa vuranlar, genelde zararsız tiplerdir. Asıl tehlikeli olanlar, bu kor-

kaklıklarını çeşitli biçimlerde örtmeye çalışanlardır. Bunlardan kimisi, soruna ideolojik bir kılıf bulur, hareketli sağ ve «sol» diye eleştirir, veya şu siyaset daha doğrudur der ve harekete zarar vererek, devrimciliği bırakır. Kimisi de aile problemlerini bahane ederek, özel problemlerini genel devrimin çıkarlarının üstüne koyarak, aslında mücadele kaçınılığını böylesine duygusallıklarla örtmeye çalışır. Kimisi de, evlenme, nişanlanma gibi özel sorunları bahane ederek, hareketten ayrılır ve aslında devrimci kavga karşısındaki acizlik ve yılgınlığını bu şekilde örtmeye çalışır. Böylesine sorunlar her zaman karşımıza çıkabilir, işin aslı, kişinin nasıl ve hangi anlayışla hareket ettiğidir. Bir devrimcinin, evlenecek diye, devrimciliği bırakması veya gerilemesi, mümkün müdür? Öylesi insan zaten devrimciliğini devam ettirmekten aciz hale gelmiş demektir. Sorunun aslı, budur. Evlenme, nişan, aile problemi vs. biçimlerde devrimciliği bırakanların, veya gerileyenlerin niteliği küçük-burjuva kararsızlığı ve korkaklığıdır. Saflarımızda bu tehlike hiçbir zaman yok olmayacaktır. Küçük-burjuva hayallerle saflarımıza katılanlar, şu veya bu bahaneyle çekip gideceklerdir. Önemli olan bu tip unsurlara karşı saflarımızı bağımsız kılmak, ortaya atılan kılıfların, gerekçelerin gerçek nedenlerini açıklamaktır.

III — Hareketimiz Tasfiyeci Bir Komployla Karşıkarşıyadır

Bilindiği gibi hareketimiz, kendiliğindenci dönemden, özellikle gençlik kesimine dayanan bir mücadele içinden çıkmıştır ve bugün bu dönemin her türlü olumsuz özelliklerini, alışkanlıklarını, zaafalarını üzerinden atmanın mücadelesini vermektedir.

Bugün ortaya çıkan küçük-burjuva eğilimlerin, zaafaların nelerini kavrayabilmek, şaşkınlığa uğramamak için, özellikle hareketimizin içinden çıktığı kendiliğindenci dönemli lyl kavramak gerekiyor. Kendiliğindenci dönemin birçok özellikleri vardır.

Birincisi; mücadele ve örgütlenme, günlük gelişme göre olmaktadır. Merkezi bir örgüt ve program dahilinde mücadele yerine, gelişen olayların **peşinden** giden günlük örgütlenmeler, mücadeleler, eylemler vardır. Bir bakıma varlık gösterebilmek, günlük pratiğe müdahale edebilmekteki beceriye dayanıyordu.

İkincisi; kendiliğindenci mücadele içinde, her türlü küçük-burjuva zaaflarını içinde taşıyan, devrimci olup olmaması, **kendisine** kalmış

İnsanlar ön plana çıkabiliyor, yönlendirici bir konuma gelebiliyorlardı. Yeni «kadrolaşma» denilen şey, dönemin özelliklerine uygun olarak geliştiği için zaafli, çürük oluyordu. Başka türlü de olamazdı. Çünkü bir örgütlülüğten, müdahaleden bahsetmek mümkün değildi. Fakat bu, kendiliğindenci dönemin zaafalarını alışkanlıklarını devam ettirmenin, iç kavgasını vermemenin imtiyazını elbette kimseye veremezdi. Dönemin özelliği, birçok zaafli unsurun ön plana geçip, popülite yapmasına imkân sağlıyordu.

Üçüncüsü; ideolojik olarak her kafadan bir ses çıkarmanın imkânları vardı. Genel olarak bir grup yapısı doğuran ideoloji vardı ve birliği bu ideoloji sağlıyordu. Ama, küçük-burjuva zaaflarıyla dolu insanların doğru bir ideolojiyi ne zamana kadar ve nasıl savunacağı şüpheli idi. Bugün bir şeyi savunan, yarın rahatlıkla inkâr edebiliyor, kafa karıştırabiliyor, başka görüşe gidebiliyordu. Yapısı gereği küçük-burjuva temeline dayanan kendiliğindenci dönemin örgütlülükleri sürekli bölünüyor, değişiyor, ayrılmalar eksik olmuyordu. Bu yapıdan ötürü de, içinde birçok zaafı taşıyan unsurlar, bakıyorsun bir dönem ideolojik önder durumuna gelebiliyordu.

Dördüncüsü; bu türden özellikler yeni bir örgütlenme, siyasi atılım yapma imkânını sürekli engelleyici bir faktör olarak varlığını sürdürüyordu. Yani kendiliğindenci dönemin olumsuz özellikleri, küçük-burjuva unsurlar, bu sürecin hep böyle kalmasını savunabiliyor ve böylece yaşayan bir «hareketin» kendi kendisine yok olması isteniyordu.

Kendiliğindenci dönemin özelliklerinden çıkacak önemli sonuç şudur: Dönemin küçük-burjuva ve kendiliğinden karakteri sonucu, birçok zaafli küçük-burjuva unsur rahatlıkla varlığını sürdürebiliyor ve ön plana geçebiliyordu. Hatta öyleki, bütün derdi, kişisel popülite ve kendi (ben) duyguları hep önde gelen, hareket ettirici ögesi olan insanlar bile, bu dönemin kanatları altında gelişebilmişler, yükselbilmişler, popüler olabilmişlerdir.

Yeni örgütlenme ilişkilerinin oluşturulması döneminde ortada olan tablo, bugünün örgütlenme ilişkilerine, disiplinine karşı direnen unsurların gerçek yapılarını, o zamandan sergiliyordu. Kendiliğindenci dönemin özelliklerinin bir ürünü olarak ortaya zaafli unsurlar, kendi zaaflarının, konumlarının sürdüğü bir örgütlülük istiyorlardı. Ne diyorlardı?

— Bir yazı kurulu oluşturulmalıdır.

— Hareketin bir an evvel organları oluşturulmalıdır.

Yeni örgütlenme başında önerilen, fakat daha sonra, yeni örgütlenme ilişkilerini kabul eder görünen bu unsurların savundukları gö-

rüşlerin muhtevası, menşevik örgütlenmeyi savunmaktı. **Kendi konumlarını, zaatlarını koruyan bir örgütlenme**, organlaşma, yazı kurulu vs. gibi örgütlenmeyi savunmak, hareketin, pratik içinde yetişerek güçlenecek olan kadrolaşma ve örgütlenme anlayışına tamamen ters düşüyordu.

Hareketin yeni örgütlenme ilişkilerinin olduğu süreç içinde, bu unsurlardan bazıları, popüler yapısına uygun bir ortam ve konum bulamayınca, kendilerini **sempatizan** ilan etti DY'dan bu yüzden ayrılıp D. Sol'cu olan bu popülist unsurlar hareketin gelişmesine, güçlenmesine bir damla katkıda bulunmadan kendilerini «sempatizan» ilan edip kenarda oturdular, beklediler; zamanı gelinceye ortaya, harekette «iş» içinde olan bir insan gibi düşüncelerini söyleme cesaretini gösterebildiler.

Kimileri yeni örgütlenme yapısı içinde sorumluluk almalarına rağmen;

— Özerklik, kendi başına hareket etme, kendi başına buyruluk gibi, kendiliğindenci dönem alışkanlıklarını sürdürdüler.

— Eski ahbap-çavuş, feodal ilişkilerine dayanarak, her şeyi bilmek biçimindeki anlayışlarını sürdürdüler.

— Kendi kişisel çıkarlarını, özel sorunlarını sürekli ön planda tuttular.

— Harekete yapacağı katkıları, örgütlenmeyi kendi düşünce ve çıkarlarına uygun olarak sürdürdüler.

Kimileri ise, gene hareketin sorumluluk ilişkileri içinde olmalarına rağmen;

— Disiplinden, örgütlenmeden bahsettikleri halde, pratikte kendileri disiplinsiz, örgütsüz, laçka hareket ettiler.

— Organlaşma vs. deyip, asıl kendileri, örgütlenmemizin bugünkü örgütlenme ilişkilerini ciddiye almadılar, aslında kendilerine **uygun** konum olmadığı için, organlaşma vs. gibi tantanaları dillerinden düşürmediler.

— Hareket içinde, aslında hareketin görüşlerini savunmadan, iki yüzlüce kalmayı çıkarlarına uygun gördüler.

Bütün bu eğilimlerin ardında yatan gerçek neydi? Kendi konumlarını yalnızca düşünen küçük-burjuva bireycilerinin imtiyazlarını korumak istemeleri idi.

Hareketimiz yeni örgütlenme ilişkilerini sürdürüp, faşizme karşı mücadele verirken, devrimci şeytiller verirken, bu insanlar ne yapıyorlardı;

- Kendi konumlarının ne olacağını, geleceklerini düşünüyorlardı.
- İmtiyazlarının devamı için ne yapacaklarını düşünüyorlardı.
- Evet, birbirlerine karşı;
- Popülisttir, bir işe yaramaz,
- Ne olacağı belli değil, bürokrattır,
- Asker kafalıdır, çete anlayışını savunuyor, siyasi dar görüş-

lüdür, vs.

gibi eleştiriler yapan, birbirleriyle birarada bulunmak istemiyen insanlar bir anda biraraya geldiler.

Ne için?

İmtiyazlı konumları için...

Biraraya gelebilmelerini sağlamak için, birbirleriyle, başka insanların «şunu söyledi, seni şöyle tasfiye edecekti, sana şöyle küfretti, senin hakkında şöyle düşünüyor» gibi hikayelerle «yakınlaşmaya» çalıştılar, ortak sıkıntılarını dışa vurdular... Yanlarına hareket tarafından tasfiye edilmiş mücadele kaçkınlarını da aldılar... Böylece düşman insanların birliği, harekete karşı, kendi imtiyazları için sağlanmış oldu.

Nasıl sürdürdüler komploculuklarını ve hizipçiliklerini?

Organ, disiplin vs. gibi teorik tantanalara rağmen, hareketin örgütsel ilişkilerini ayaklar altına alarak, herbirdi ayrı organlarda ayrı yerlerde çalışmalarına rağmen bilinçlice, sinsice, ikiyüzlüce, hizip ilişkilerini sürdürdüler, toplantılar yaptılar, saman altından kendileri gibi olan insanları örgütlemeye çalıştılar. Yani, hareketin örgütsel ilişkilerine rağmen, kendi imtiyazlı konumlarını geri almanın kavgasını yaptılar.

Evet, işin gerçeği budur. Hareketin örgütsel ilişkilerine karşı direnen unsurların, sıkıntılı insanların, komplocu, hizipçi örgütlenmeleri budur.

Sonuçta, harekete karşı, onun görüşlerine, örgütsel ilişkilerine karşı gayri-memnunları «birleştirmek», yani hareketimizin ideolojik ve örgütsel mekanizmasını kendi imtiyazlı küçük-burjuva zaafı, konumları için tasfiye etmeye kalkmak, komploculuk yapmak... hareketin yönetimini suçlamak.

İşte yaptıkları budur!

Evet, bugün hareketimiz, gizlice yürütülen toplantılar ve iştiharelerden ve artık açıkça yürütülen bir faaliyetten sonra, tasfiyeci-hiziple karşı karşıyadır.

Artık, birbirlerine karşı olan, birbirlerini suçlayan, beğenmeyen, sıkıntılı konumlarını hazmedemeyen ve hareketin gönüllü bir militanı

olamayan insanlar, sorumlu durumunda olanları, sempatizan durumunda olanlar, tasfiye edilen mücadele kaçkınları, hareketimizi tasfiye etme, arkadan hançerleme «işinde» biraraya gelmişlerdir.

D.S., hareketi için canını vermekten çekinmeyen, hergün ölümle burun buruna mücadele eden militanların mücadelesi, tasfiyeci-hizipçilere göre boştur, önemli olan «kendileri», kendi ideal konumlarıdır.

Gayrı-memnun sıkıntılı insanların ortak noktası budur. Bu tasfiyeci-hizipçi dönecekler çetesi bu amaçlarını gerçekleştirmek için, 70'lerden kalma küflenmiş «eskilerden» taktikler, «teoriler» ve saçmalıklarla donandılar.

Neticede ortaya çıktılar. Ayrıca saman altından süregelen sinsice, iki yüzlüce hizipleşme neleri savundu?

— Tasfiyeci-hizipçilere göre;

— DY, DS ayrılığının ideolojik temeli yoktur, herşey subjektif sorunlar temelinde oldu.

— DS görüşleri reaksiyon olarak gelişti, aslında DS'un hiçbir görüşü yoktur, varlık şartı DY'dur.

— Biz bu ayrılık sırasında, üzerimizdeki baskılanmalardan ötürü «gerçekleri» söyleyemedik, sürüklendik.

— DS siyasi önderliği kapasitesizdir, fakat yönetimde kim olursa olsun sonuç değişmezdi.

— Dünyada ve Türkiye'de 3 akım vardır, (ki bunlar DY'nin 1 yıl önceki DS hakkındaki görüşleridir).

Sonuç olarak;

— DS'un yaşama şansı yoktur, görüşleri yoktur, çıkmazdadır.

— Bu yüzden de tasfiye edilmelidir.

— DS'un görüşleri yoktur, ama varolan görüşlerle içinde de;

— THKP-C değerlendirmesi yanlıştır.

— Öncü savaşını demagojik olarak savunduk, aslında DY'den farklı değiliz.

— Direniş komiteleriyle, F.T.K.M. ekipleri aynı şeydir.

— Temel çelişki, Türkiye'de burjuvaziyle, proletarya arasındadır, DS troçkist temel çelişkiyi savunuyor, vs.

Bu değerlendirmelerin varacağı sonuç nedir? DY, KSD ve DS tasfiye edilerek ortak bir güçlü «birlik» hareketi oluşturmak. Bu «hareket» bir fraksiyon olmayacaktır. Tam anlamıyla bir orta yol hareketi olacaktır...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Savunulan komplocu-hizipçi görüşler bunlardır. Bunların hepsi tek tek ele alınıp incelenebilir, eleştirilebilir, tabiki, hareketimizi arkadan hançerleyen insanların ortak görüşlerini DS militanları önünde teşhir etmek için. Yoksa aklı başında herkesin gülüp, geçeceği bu zırvaların, saçmalıkların, ideallerin ciddiye alınması beklenemez.

Bu insanların özerklikçi, kendi başına buyrukçu, popülist, sorumlu bürokrat havaları, hareketi yoketme noktasında birleştii. Yazı kurulları, organlar, disiplin havaları atıp seçim, hesaplaşma tantanalarıyla menşevik örgütlenmeleri savunanlar, hareketi yok etme konusunda birleştiler.

Bu insanlar DS hareketinin yok olacağını, görüşlerinin olmadığını söylüyorlar da kendileri ne savunuyorlar, ne öneriyorlar, kendi peşlerinden gidecek gayrı-memnunlara ne önerecekler, anti-faşist mücadeleyi sürdürecekler mi? Bunlar karşısında verilen cevap nedir?

— DY ile DS ayrılığı subjektiftir. Öyleyse, D. Yol'un görüşleri savunuluyor, sağ teslimiyetçi bir çizgi savunuluyor.

— DS'un THKP-C hakkındaki görüşleri yanlıştır.

O halde THKP-C eleştirilecektir, DY ve KSD'yi birleştirmenin yolu nereden geçiyor? THKP-C'yi Mahir Çayan'ı eleştirmekten, sağ teslimiyetçi bir çizgi savunmaktan,

— Direniş komiteleri ile FTKME arasında fark yoktur.

O halde DY'nin direniş komiteleri doğrudur.

Evet nereden bakacaksak bakalım, DY ve KSD'yi birleştirmek uğruna aslında DY'un görüşleri savunulmaktadır.

Öyleyse, D. Yol'un şimdi bu insanlara «madem ayrılık subjektifti, madem DS'nin görüşleri yok, öyleyse siz, ayrılık çıkarmakla resmen hainlik yaptığınızı ilan ediyorsunuz» demeye hakkı vardır.

Nereden bakarsak bakalım sonuç aynı. Kendi konumları için hareket etme, kendilerini düşünme, ayrılıkları buna göre ayarlama. Şimdi bu karakterdeki insanlara, merak ediyoruz, kim inanacak? Ne malum, yarın bugünkü hainliklerini de inkâr etmeyecekleri!..

Soruna başka bir açıdan bakalım:

— D. Sol'un görüşleri yoktur diyorlar.

Daha ...dün DY, DS ayrımında DS'nin görüşlerini, toplantılarda bu görüşleri savunan, hatta bildirgede bunları yazan bu arkadaşlar değil midir?

Nasıl oldu da bugün D. Sol'un görüşü yoktur diyorlar.

İnsan ister istemez THKP-C içindeki ayrılığı, Yusuf Küpeli M. Aktolga'nın hainliklerini akla getiriyor. Onlar da, «THKP-C'nin görüşleri

yanlıştır, önceleri bilmiyorduk, baskılanma altında söyleyemedik» demiyorlar mıydı? Evet aynı deyişler bugün tekrarlanıyor. Eski görüşlerini inkâr eden, hareketin ilişkilerini dağıtmaya yönelen bugünkü tasfiyeciler, Kûpeli'lerin yolundadır. Farklı biçimde de olsa tarih yeniden tekerrür ediyor.

Bu insanlara göre, eğer kendi istedikleri gibi bir ortam yoksa, konumları istedikleri gibi değilse, hareketin militanı olmak değil de İmtiyazlı bir durum yoksa, hiçbir şeyin önemi yoktur. DS siyaset değildir, görüşü yoktur. Geçmişte söyledikleri, savundukları şeylerde «baskılanma» altında söylenmiştir. Sorunun kaynağı, hareketin merkezi, disiplinli, fedakârlık isteyen faaliyetlerine dayanıksızlık, tahammülsüzlük, kısaca küçük-burjuva bireyciliği, hayalciliğidir. Herşeye kendi çıkarları açısından bakmaktır!

Sorunun kaynağı, bu insanların «sürüklenmesi» budur.

DS, siyaset değilse, tasfiye edlip dağıtılabaksa ne yapılacaktır?

Bu noktada bir ideal ortaya atılmaktadır.

8 yıl hiçbir şey yapmadan bir kenarda bekleyen küflenmiş «eski»lerin parlak düşünceleri, taktikler yol gösterici olarak İmdada koşmaktadır.

Ayrı bir fraksiyon olmaya niyetimiz yok! DY ve KSD'yi birleştireceğiz, DS'de dağılıp bize katılsın... Bu şekilde bir birlikle, kapsamlı, programlı, uzak görüşlü bir siyaset oluşturulacaktır.

Evet hayal, ideal işte bu!..

Bu hayal peşinde koşanların ağızlarından düşürmedikleri ve bundan sonra da, birlik melekleri gibi düşürmeyecekleri «birlik»ten anladıkları nedir? Bugünkü hayal nereye varacaktır?

Birlik, herkesin arzu ettiği, istediği bir şeydir. Birliğin çeşitli biçimleri (çeşitli muhtevada ortaya çıkan) vardır. Örneğin, çeşitli grupların faşizm karşısındaki eylem birliği gibi... Veya MLSPB-Eylem Birliği gibi fraksiyonların «birlik»leri gibi... Bunun dışında aynı siyasi-örgütsel-teorik bağ ve düşüncelerle oluşan siyasi birlikler (yani siyasetler-partiler-gruplar) vardır. Bu siyasi birlikler aynı hedefi gerçekleştirmek için mücadele verirler, kadrolarını birbirine bağlayan ilişki ise aynı ideolojisi, örgütü, pratiğidir.

Tasfiyeciler-hizipçilerin, idealcilerin savunduğu birlik ise nasıl birliktir?

Çeşitli grupların ortak görüşler etrafında birliği veya DY-KSD'nin ve gayri-memnunların birleşmesi... Bundan çıkan sonuç ne olacaktır?

DY ve KSD'de de, kendilerinin subjektif ayrıldıklarını, aslında ideolojik farklılık taşımadıklarını ilan edip birleşmeleri mi bekleniyor! O za-

man DY ve KSD'de ki devrimciler, hangi hedef ve ideoloji uğruna şimdiye kadar mücadele etmişlerdir, hiçl Subjektif kişilerin peşinden koşup durmuşlardır. İkinci bir ihtimal ise, DY ve KSD'deki gayrı-memnunların, idealcilerin etrafında birleşmesidir.

Evet, her halükarda, bugünkü birlik ideallerinin sonu ve hedefi, ayrı bir siyaset, grup kurmaktır. Birlik denen yaygaranın arkasındaki gerçek, DY, DS ve KSD'deki gayrı-memnunları örgütlemek, biraraya getirip siyaset olmaktadır.

İşte birlik diye kopardıkları yaygara bundan ibarettir. Zaten başka türlü bir birliğin oluşması mümkün müdür? Bugünkü kurnaz idealcilerin, tasfiyeciler-hizipçilerin arzuladıkları şey, gayrı-memnunlardan oluşan «birlik siyasetidir». Öyle bir birlik ki, birbirlerine güvenmeyen, komün kavgasına düşecek olan insanların kavgalı birliği...

İşte arzuladıkları şey budur... Bu arzuları için DS içinden çıkan tasfiyeciler, DS'nin siyaset olmadığını, görüşleri olmadığını, dağıtılması gerektiğini ileri sürüyorlar. Bu haince arzularının gerçekleşmesine imkân yoktur ve imkân verilmeyecektir. DS, siyaset olup olmadığını DS militanları çok iyi bilir. Bu soruya cevap vermeyi DS militanlarına bırakıyoruz.

DS'un siyaset olmadığını, çıkmazda olduğunu, batacağını iddia edenlere, geçmişte savunduklarını şimdi inkâr edenlere DS'un militanları soracaklardır:

— DY, DS ayrılığında neden bizleri ikna ettiniz, o zamanlar savunduklarınızı neden inkâr ediyorsunuz? O zaman M-L bilmiyor muydunuz?

— Ayrılık zamanında başka niyetleriniz mi vardı?

— O zamanlar, bu görüşleri savunduğunuz halde nasıl oldu da biraraya gelebildiniz? Hareketin örgütsel ilişkileri içinde sorunlarınız var idiyse neden çözmediniz?

Bugün savunduğunuz ortak görüşleri nasıl ve hangi ilişkiler içinde, ne zamandan beri sürdürdünüz?

— Nasıl bir alternatif savunuyorsunuz? Kanımızı dökerek yarattığımız DS hareketini dağıtmamızı hangi yüzle, nasıl bizden isteyebilirsiniz?

Evet, bizim için önemli olan DS'un siyaset olmadığını savunan, dağıtılmasını isteyen tasfiyecilerin hainliklerini teşhir etmek, saflarımızı, kadrolarımızı güçlendirmektir.

DS'u siyaset olarak görmeyen, dağılmasını isteyen insanların mantığını kavradık mı, küçük-burjuva bireyciliğini, hareketin arkadan hancıların nedenlerini kavramış oluruz.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Bu insanlar kim olursa olsun...

Ne yapılmalıdır?

— Tasfiyeci-hizipçilere, hareketi arkadan hançerleyenlere karşı, DS hareketi savunulmalıdır, bu insanlardan gelecek her türlü etki, zarar ideolojik mücadeleyle DS militanlarını uyararak bertaraf edilmelidir.

— Tasfiyecilik, hareketin örgütsel ilişkilerini, gizliliğini yoketmeye yöneliktir. Bu açıdan hareketin hiyerarşik ilişkileri, gizlilik kuralları gereği deşifre edilmemelidir. Bu konuda uyanık olunmalı, hareketin ilişkileri, isimler polisye açıklanmamalıdır.

Hareketimiz, kesinlikle bu hain sağ sapmayı, teslimiyetçiliği yenecektir. Sonuçta kadrolarımız, ideolojimiz, örgütlenmemiz daha da güçlenecektir.

KOMPLOCU VE HİZİPÇİLİĞİ YOK EDELİM, TEŞHİR EDELİM...

FAŞİZME KARŞI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM...

DEVİRİMCİ - SOL

